

Nr 40.

Av herrar **Henrikson** och **Andersson** i Falkenberg, om visst medgivande i avseende å lönetursberäkning för vissa folk- och småskollärare.

Enligt hittills gällande bestämmelser rörande avlönings- och pensionsförhållanden vid av landsting eller stad, som ej i landsting deltagar, inrättat seminarium för bildande av lärare och lärarinnor för småskolor m. m. har med avseende på lönetur i nådiga kungörelsen den 21 juni 1901 uttryckligen stadgats, att småskollärare, som anställas vid landstingsseminarium, äga rätt att för lönetursberäkning tillgodoräkna sig sin tjänstgöring vid landstingsseminarium efter samma grunder som av skoldistrikt anställda småskollärare. Motsvarande rätt har ansetts tillkomma folkskollärare på grund av bestämmelsen i nådiga kungörelsen den 27 maj 1898 angående bidrag av allmänna medel till avlönande av lärare vid landstingsseminarium. Nu har det emellertid funnits och finnas fortfarande enskilda, under offentlig kontroll stående småskoleseminarier, vilka i huvudsak äro anordnade på samma sätt som landstingsseminarierna och fylla samma uppgift som dessa. Det synes därför som om mycket goda billighetsskäl talade för, att lärarepersonalen vid dessa enskilda seminarier erhöles samma rätt till lönetursberäkning som tillkommer lärarna vid landstingsseminarier.

Då Hallands läns landsting år 1918 övertog det av folkskolläraren S. Sandqvist i Halmstad inrättade enskilda småskoleseminariet, anställde styrelsen för landstingsseminariet examinerade folkskollärarinnorna Gerda Svensson och Karin Bruzelius samt examinerade småskollärarinnorna Elin Wennerholm och Elisabet Johansson, vilka samtliga förut under en följd av år haft anställning med full tjänstgöring vid här omförmälda enskilda seminarium. I underdånig ansökan anhöll styrelsen därefter hos Kungl.

Maj:t att förenämnda lärarinnor måtte för uppflyttning i högre lönegrad få räkna sig tillgodo den tid, de tjänstgjort vid S. Sandqvists enskilda seminarium. Över denna ansökan hördes bland andra myndigheter även kungl. folkskolöverstyrelsen, som i underdånigt yttrande den 12 juni 1918 hänvisade till den riksdagens skrivelse (1898 års riksdags skrivelse nr 79, punkt 22), som ligger till grund för ovannämnda nådiga kungörelse den 27 maj 1898, i vilken skrivelse riksdagen medgivit, att bidrag för ifrågavarande ändamål må utgå av allmänna medel under villkor bland annat, »att seminariet ställdes under en särskild av vederbörande landsting eller stad utsedd, av minst tre personer bestående styrelse, vilken äger att antaga och avskeda lärare och lärarinnor.» På grund därav och med hänsyn till att det av Sandqvist inrättade småskoleseminariet icke varit ställt under en särskild av vederbörande landsting utsedd styrelse, ansåg sig överstyrelsen icke kunna tillstyrka Kungl. Maj:t att utan riksdagens medgivande lämna sitt bifall till föreliggande underdåniga framställning. Vid föredragning av ärendet fann Kungl. Maj:t den ifrågavarande ansökningen icke kunna bifallas.

Av det nu anförda framgår, att riksdagens medgivande kräves för att den ifrågavarande kategorien av lärare och lärarinnor skall kunna komma i åtnjutande av lönetursrätt. Då emellertid förutnämnda enskilda seminarier kunna anses fylla en viktig samhällsuppgift, synes billigheten kräva, att den vid desamma anställda lärarepersonalen erhåller rätt till tjänsteårsberäkning för uppflyttning i högre lönegrad, och få vi därför hemställa,

att riksdagen för sin del måtte medgiva, att examinerade folk- och småskollärare, som anställts med full tjänstgöring vid enskilda, under offentlig kontroll stående småskoleseminarier, måtte erhålla rätt att för lönetursberäkning tillgodoräkna sig sin tjänstgöring vid omförmälda enskilda seminarier enligt samma grunder som av skoldistrikt anställda folk- och småskollärare.

Stockholm den 16 januari 1920.

A. Henrikson.

Anders Andersson.
